

Rommel se približuje Aleksandriji

Angleži se nameravajo postaviti v bran 65 milj od tega mesta. Osiška armada je šla že mimo El Daba, 100 milj od Aleksandrije. — Vsa obramba Egipta je v nevarnosti.

Kaira, 30. junija. — General Rommel žene svoje mehanizirane divizije v naglem pohodu proti Aleksandriji, glavnem pristanišču za Egipt. Osiške čete so že prešle El Daba, ki se nahaja 100 milj zahodno od Aleksandrije. Tekom enega dneva in ene noči so napravile osiške čete 75 milj hoda. Vsa obramba Egipta je ogrožena po naglo bližajočem sovražniku.

Ni še znano, če so se angleške čete kaj upirale pri El Daba, ali so se prostovoljno umaknile. Prej se je pričakovalo, da se bodo tukaj postavile proti osiškim edinicam. Sodi se, da prodira ena sama nemška pancerska divizija naprej kot ost osiške armade.

Vojaški strokovnjaki sodijo, da se bo angleška armada postavila na pripravnem terenu 35 milj vzhodno od El Daba. Tukaj je ozemlje med puščavo in Sredozemskim morjem le 36 milj široko in zelo pripravo za odpor.

Tekom dneva so se pridružile angleški armadi sveže čete iz Nove Zelandije, čete Svobodne Francije in pa novi ameriški letalski korpi. Kljub odporu angleške armade, pa so prodrale nemške čete že 200 milj v notranjost Egipta.

Ameriški in angleški letalci nepravilno bombardirajo sovražne kolone. Kot sodijo vojaški izvedenci položaj ni tako nevarnen, kot je izgledal pred par dnevi. Angleška armada se v redu pomici nazaj in vozi s seboj vse potrebščine. Venomer je pripravljena, da se postavi na pripravnem mestu na odpor.

Največja nevarnost je zdaj za Aleksandrijo, ki je glavno pristanišče angleške bojne mornarice, ki brani dohod v Sueški prekop. Pristanišče je natrpano raznih ladij, med temi jih je nekaj francoskih demobiliziranih. V skladiščih leži za \$80,000,000 egiptovskega bombaža. To vse bi bil dober plen za generala Rommela.

Nemški kaznjenci bodo delali na polju
London. (ONA). — Nemški radio je naznanjal, da bodo odšli v Nemčiji zaposlili kaznjence pri delu na polju. To je zopet ena izmed odredb nacistične vlade, ki kaže, kako zelo primanjkuje v Nemčiji delavcev.

Stadion bo odprt ob 7:30, program začne ob 8:30
Kot znano se bo vršila v soboto zvečer ogromna slavnost v mestnem stadionu. Vrata v stadion bodo odprli ob 7:30 zvečer, dočim se prične program šele ob 8:30.

Uslužbenci ulične železnice dobe povečano plačo
Unija uslužbencev clevelandске ulične železnice zahteva 12½c višjo plačo na uro. Finančni odsek mestne zbornice je že to odobril. Administracija pa tudi ni proti.

Sina bo obiskal
Naš dolgoletni naročnik John Yahncar iz 16309 Parkgrove Ave. se je sinoči podal proti Chicagu, kjer bo ostal do sobote na 2215 W. 23. St. Potem se bo podal v Great Lakes, Mich., kjer bo obiskal svojega sina Edwarda, ki se nahaja tam pri mornarici.

Nov grob
Sinoči je umrl Vincent Dek, stanujoč na 10310 Reno Ave. Pogreb se bo izvršil iz potrebnega zavoda Louis Ferfona, 9116 Union Ave. Čas pogreba in drugo bomo prinesli jutri.

Kongres je odpravil CCC taborišča po vsej deželi

Washington. — Kongres, ki je dovolil včeraj za vojno \$42,820,000,000, kar je rekord za vojne stroške, je zaprl vsa CCC taborišča. Dovolil je samo \$8,000,000, da se ta taborišča likvidirajo.

Kongres se zdaj še bavi z denarnimi prispevki poljedelskemu oddelku in pa uradu za kontrolo cen. Senat je bil za to, da se CCC taborišča še obdrži, toda poslanska zbornica je bila proti in senat se je končno podal.

Danes dobe vojakov večjo plačo

Washington. — Danes, 1. julija, stopi v veljavo zvišana plača ameriškim vojakom, marinom in mornarjem, tukaj in na inozemskih frontah. To se pravi, danes bo dobil ameriški prostak prvič \$50 mesečne plače za službo v juniju.

Podatki o Madžarskih zverstvih nad Srbi

London. (Brzjavno — VPU). — Iz poročil, ki so iz raznih virov prispela v London, o novih zverstvih Madžarov nad srbskim narodom v Bački, povzemamo sledeče:
"Pod izgovorom, da so četniki našli v Novem Sadu zatočišče, so Madžari prepovedali Srbom izhod iz njihovih hiš in v njih napravili najstrožjo preiskavo. Nato so Srbe po vrsti pobijali, pod pretvezo, da je bil ubit neki madžarski častnik. Tako so v Novem Sadu ubili več tisoč Srbov. Isto število Srbov je bilo ubito tudi v Šajkašu, v bližini Novega Sada.

Včerajšnja nevihta

V Clevelandu in okolici je divjala včeraj popoldne nevihta. Zlasti je bil prizadet vzhodni del mesta. V Euclidu je voda zalila kleti na 221. cesti, ker se je bil zamašil odvodni kanal. Strela je udarila v hišo Stefana Stankoviča na 9916 Gibson Ave. in razbila streho. V Euclidu je strela pretrgala električno napeljavo. Pol ure ni bilo elektrike.

Proti zapadu

Frank Koeman in sin iz 22301 Lakeland Blvd. sta se 21. junija podala proti Kansas City-ju, kjer sta pobrala starše Mrs. Koeman in potem so se skupno odpeljali proti Coloradu in Wyomingu. Pošiljajo pozdrave prijateljem in znancom in jim kličejo: na svidenje 11. julija.

Komaj 7. del lastnikov kovaj je kupil novih kovaj

Federalni davčni kolektor nalektor naznanja, da je kupila v Clevelandu komaj ena sedmina vseh lastnikov avtov davčne znamke za \$5. V Clevelandu je nad 360,000 avtov, a znamk je bilo prodanih nekaj nad 50,000. Kogar zasačijo brez te znamke, bo plačal kaznen \$25. Ako bodo kdaj prišli v veljavo gazolinske karte, bo dobil lahko gazolin samo oni, ki bo imel to davčno znamko.

Peči za piknikarje

Mestna administracija bo postavila po mestnih parkih 148 peči, na katerih si bodo piknikarji lahko spekli steake, vinarice in drugo. V Gordonu parku jih je že pet v vzhodni sekciji.

Prijeti nemški sabotažniki

Tukaj vidite šest izmed osmih prijetih nemških sabotažnikov, ki so jih nemške podmornice izkrcale na ameriškem obrežju. S seboj so prinesli bombe, dinamit in nitroglicerini, da bi uničevali ameriško industrijo. Začenši s prvo vrsto zgoraj, so njih imena: Ernest Peter Burger, Edward John Kerling, Robert Quirin, Werner Thiel, Herman Neubauer in George John Dasch.

Vzhodni Cleveland in predmestja bodo temna noč

Od 10 do 10:15 bodo nočjo našega župana, bo imela v soboto izredno čast, da bo krstila MacArthurjev bombnik. Obsluga ga bo z rdečimi in belimi rožami in ga imenovala "Spirit of Cleveland," dar Clevelandčanov ameriški armadi. Krstija bo ob enajstih dopoldne v soboto na letališču. Potem bo pa župan Lausche izročil bombnik letalskemu koru kor dar tisočev Clevelandčanov, ki so s svojimi prostovoljnimi prispevki kupili to zračno trdnjavo.

Ameriške zastave

Grdina Hardware, 6127 St. Clair Ave. ima v zalogi ameriške zastave raznih mer, z drogom ali brez njega. Kdor nima ameriške zastave, naj si jo preskrbi za 4. julija.

Prošnja našim gospodinjam

Odslej ne metajte več proč kositrnih škatelj, iz katerih ste vzlele grah, fižol, paradižnik in podobno. Vojna produkcija nujno potrebuje kositer, ki se nahaja v teh kantarh. Ko odprete vrh, stresite ven vsebino, potem odprite še dno, kanto dobro omijte, odstranite papirnati napis, zavijajte vrh in dno notri, nato stopite na škatelj in jo vrzite v kak zaboj za klet. Ko bo vlada pobirala te škatlje, boste vesele, da ste pomagale dati potrebno kovino za letalske motorje, plinske maske in drugo.

Mrs. Lausche bo krstila MacArthurjev bombnik

Mrs. Jane Lausche, soproga našega župana, bo imela v soboto izredno čast, da bo krstila MacArthurjev bombnik. Obsluga ga bo z rdečimi in belimi rožami in ga imenovala "Spirit of Cleveland," dar Clevelandčanov ameriški armadi. Krstija bo ob enajstih dopoldne v soboto na letališču. Potem bo pa župan Lausche izročil bombnik letalskemu koru kor dar tisočev Clevelandčanov, ki so s svojimi prostovoljnimi prispevki kupili to zračno trdnjavo.

Za 1,215 ton kositra morajo nabrati gospodinje na mesec

Po 6. juliju bodo začeli pobirati stare kositrne kante, katere shranjujejo v ta namen naše gospodinje. Kvota za clevelandske gospodinje je 1,215 ton teh kant na mesec. Vsaka gospodinja je naprošena, da shrani odprto kositrno kanto in jo odda, kadar jih bodo pobirali.

Busov ne bodo delali po 18. juliju za civiliste

Mesto Cleveland je naročilo 100 novih avto-busov za transportiranje. No, busov ne bo, ker je urad za vojno produkcijo odločil, da se po 18. juliju ne sme več izdelovati busov za civilno potrebo.

Slovenska kri ne fali!

Albina Novak, urednica Zvez, glasila Slovenske ženske zveze, je dala včeraj že tretjič po en pint krvi ameriškemu Rdečemu križu. Poklonjena ji je bila srebrna broška, katero bo nosila s ponosom kot znak njene plemenite geste do vojnih žrtev. Čestitamo!

Saj imajo vzorec

Ameriške oblasti ne vedo, kako bi sodile tistih osem sabotažnikov, ki so jih izkrcale nemške podmornice na ameriški obali in ki so pripeljali s seboj dinamit in TNT, da bi rušili ameriške tovarne, mostove in železnice. Ako bi dobila take sabotažnike v roko Nemčija, bi jo vzelo za obsodbo kvečjem 20 minut, potem bi bili pa postavljeni pred kordon vojaštva. In natančno po tem vzorcu naj bi sodile tudi ameriške oblasti, pa ne bo nobene pomote.

VESTI IZ SLOVENIJE

Sola v Celju je po odhodu nemških vojakov nudila žalostno sliko. Vrt in park sta bila pomandran od konjskih kopit, na hodniku so ležali kupi uničenih dragocenih učil, v oblačilnici so bile nagromadene slovenske učne in povestne knjige, ki so bile obsojene na smrt v plamenih.

Iz Slovenije: Glede cerkvenih posestev je vsak komisar ravnal na svojo roko in popolnoma svojevoljno. Nobene prave enotnosti ni bilo med njihovim postopanjem. Ponokod so po odhodu duhovnikov poslopja samo zaprli in je vse ostalo kot je bilo. Tako na primer Sv. Francšek in Radmirje v Savinjski dolini. Drugod so si jih pa Nemci in nemčurji med seboj razdelili. V Ljubnem so v cerkvenih poslopjih namestili občinske urade, v Cirkoveh orožništvo, v St. Lovrenču učiteljstvo. Nad založbo živil, ki so jih našli v zapuščenih župniščih in drugih hišah pregnancev, so se takoj spravili novi orožniki, učitelji in občinski mogočnjaki ter so bile vse zaloge kmalu izpraznjene.

Slovenci v zasedenih krajih v velikem številu poslušajo radio-oddaje iz tujine. Posebno skušajo ujeti vse, kar pride iz Londona v slovenskem jeziku. Toda Nemci in Italijani zlasti ob nedeljah čimbolj nagajajo in povzročajo motnje, da se londonska oddaja dostikrat jako nerazločno čuje. Preko poletnih mesecev preteklega leta so Nemci na Gorenjskem ljudem pobrali vse radio aparate, vendar so jih nekateri skrili in kljub strogi prepovedi poslušali ne samo domače postaje, temveč tudi postaje v tujini. Potem so zlasti londonska poročila širili od ust do ust.

Na jesen so pa nemške oblasti radijske aparate ljudem vrnile. Se vedno je seveda strogo prepovedano poslušati tuje postaje, toda ljudje se za prepoved ne zmenijo in poslušajo, če je le kako mogoče. V glavnem se vse izve med ljudmi, kaj se godi po svetu.

Iz St. Vida so v raznih etapah pošiljali ujetnike v Srbijo. Med njimi kot že dovolj znano, tudi duhovnike. Nekega dne so večje število duhovnikov ukazali, naj se vrnejo domov za en dan in si nabavijo kaj potrebščin za pot na jug. Pod smrtno kaznijo se pa morajo vrniti ob določenem času. Šli so in vrnili so se. Ker so vedeli, da bi jim pobrali nabavljene reči, so prišli nazaj precej praznih rok. Tisto popoldne so že stali med znamenovitimi pred avtobusi. Toda preden so vstopili, so jim Nemci vpričo vsega vojaštva in najmanj 50 civilisti med katerimi

Rusi so vrgli Nemce nazaj pri Kursku in Sebastopolu

Moskva, 1. jul. — Ruska armada je z več protinapadi vrgla na fronti pri Kursku Nemce nazaj. Nemci so brez uspeha poganjali val za valom tanke in pehoto v ruske linije, ki se pa niso umaknile. Nemci so tukaj v ofenzivi že od nedelje.

Rusi so uničili Nemcem cele stotnije in bataljone. Včeraj so Rusi uničili Nemcem 150 tankov, ali 350 v treh dneh boja.

Rusi so tudi s uspehom odbili masni napad Nemcev na Sebastopol. Nemci so vrgli tukaj v boj en četrt milijona vojakov, ki že 26 dni neprestano naskakujejo ruske utrdbe.

Ford bo dajal po radiu vsak dan novice

New York. — Ford Motor Co. bo začela 14. julija dajati vsak dan, 7 dni v tednu, na 107 radijskih postajah dnevne novice.

Slika nove maše

Na nocojšnji slikovni predstavi v Knausovi dvorani bo pokazana poleg drugih slik tudi slika nove maše Rev. Edward L. Surtza. Slika je zelo dobro izpadla. Videli boste tudi popolno parado vseslovanskega dneva 21. junija.

V Glenville bolnišnici

Edward Rupert, sin Rupertove družine iz 19303 Shawnee Ave. se nahaja v Glenville bolnišnici, soba št. 29, kjer se mu zdravstveno stanje obrača na bolje. Prijatelji ga lahko obiščejo.

26,081 registriranih

V soboto in včeraj se je registriralo v okraju Cuyahoga 26,081 fantov od 18 do 20 let. Oni, ki so stari 20 let, bodo kmalu poklicani v armado, ker so jih iz drugih registracij že precej pobrali.

Na operaciji

Mrs. Frank Gerlica iz Perry, O. je prestala v Cleveland Clinic bolnišnici težko operacijo. Nahaja se v sobi št. 647, kjer jo prijateljice lahko obiščejo.

Tretja obletnica

Včeraj je preteklo tri leta, odkar je umrl Jožef Brožič. V spomin njegove smrti je bila včeraj darovana v cerkvi sv. Lovrenca sv. maša zadušnica.

Na obisku pri sinu

Mrs. Apolonija Kie pošilja pozdrave iz Quantico, Va., kamor je šla obiskat sina, ki je pri marinih.

Kdo bi rad piano

Dobro ohranjen piano lahko dobi zastoj kaka kulturna ali druga organizacija, če se zgleda na 15801 Grovewood Ave.

Važna seja

Jutri večer ob osmih bo važna seja odbora Ameriško-jugoslovanskega združenja v slovenskem domu na Holmes Ave. Pričeje naj vsi odborniki in odbornice.

Kdo je izgubil?

Na 55. cesti se je našlo par Roller skates. Lastnik jih lahko dobi nazaj pri Starinu na 5473 Lake Court.

mi so bili tudi otroci, odvezli obleko. Med silovitim krohotanjem in zasramovanjem so vizitirali vso njihovo obleko, obračajoč posamezne kose proti soncu, če bi našli v njej kak denar ali drugačno dragocenost. Končno so jim obleko vrnili, jih nabasali v avtobuse in jih nekje v južni Hrvatski izložili sredi ceste.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 153 Wed., July 1, 1942

Da se ne pozabi

Več mesecev smo prinašali na tem mestu fakta o zatiranju naših ljudi v Julijski Krajini. Našim čitateljem smo pripovedovali o takih stvarih, da so se človeku ježili lasje in bi ne verjel, da se more kaj takega goditi, ako bi ne bilo vse podprto s fakti, največ direktno iz sodnijskih zapisov in protokolov.

Naj dodamo še nekaj besed k zaključku člankov "da se ne pozabi."

Da, težka je usoda jugoslovanske manjšine v Italiji, težja kot vsake druge narodne manjšine v Evropi. Ker se 600,000 Slovencev in Hrvatov v Julijski Krajini ne odreka samo njihova pravica, ki gre narodni manjšini, ampak se jim odreka celo njih elementarna pravica kot narodu. Vse slovenske in hrvaške šole so fašisti zaprli, to se pravi ljudske šole, gimnazije, realke in višje šole. Slovenski in hrvaški jezik sta bila vržena iz vseh šol. Številne slovenske in hrvaške knjižnice so požgali, kulturne institucije spremenili v prah in pepel.

Napise v jugoslovanskem jeziku so siloma odstranili, slovanska imena so bila prepovedana in nadomeščena z italijanskimi. V tisočih in tisočih slučajih so bili Slovani prisiljeni spremeniti svoje ime; starši niti svojim otrokom niso smeli dati slovanska krstna imena.

Dasi so Slovenci in Hrvati v Julijski Krajini v veliki večini, pa so bili vendar izključeni od občinske in provincialne uprave in niti enega poslanca nimajo, da bi jih zastopal v parlamentu.

Slovanske učitelje, profesorje, sodnike in vladne uslužbence so odpustili iz državnih služb skoro do zadnjega moža. Slovenski jezik so pregnali iz sodnih in javnih uradov in raba slovanskega jezika je bila prepovedana celo na ulici in povsod drugod. Iz cerkva so pregnali molitev v slovanskem jeziku, istotako petje in pridige in to celo s privoljenjem najvišjih cerkvenih oblasti.

Zatrli so vse časopise in revije, tiskane v slovanskem jeziku in vse se je storilo od strani oblasti, da se niso tiskale in razširjale slovanske knjige. Oblasti so zatrle vse, prej tako cvetoče slovanske zadrage. Slovenske in hrvaške kmete so izganjali iz njih rodne grude in na njih zemljo naseljevali italijanske koloniste.

V italijanskih otroških vrtcih se vzgajajo janičari iz slovenskih otrok. Fašistične mladinske organizacije, obvezni vojaški natečaji in podobno, nimajo drugega namena, kot da spreminjajo slovansko in hrvaško mladino v Italijane, fašiste in militariste. Število Hrvatov in Slovencev, ki so bili aretirani radi narodnih sentimentov, gre v tisoče. Več kot 200 jih je bilo deportiranih, več kot 150 jih je bilo vrženih v ječe, žrtve fašističnega posebnega tribunala.

Pet mladih mož je bilo obsojenih na smrt in ustreljenih v hrbet. Več kot 100,000 Slovencev in Hrvatov je bilo primoranih se radi ekonomske, politične in narodne persekucije izseliti, večinoma brez dovoljenja oblasti in pri tveganju svojega življenja, da so si morali služiti kruh v tujini, ker jim Italija ni hotela dati sredstev za življenje.

Da, jugoslovanski manjšini v Julijski Krajini je bila odrečena vsaka pravica. Eno samo "pravico" so jim pač dali in ta je, ali bolje rečeno dolžnost, prelivati kri za svoje zatiranje.

Ko je Italija začela s sovražnostmi v Etiopiji, so bili slovenski in hrvaški sinovi prvi poklicani in mobilizirani za Vzhodno Afriko. In celo v tej uri, ko jim je bilo ukazano preleteti kri za vzpostavitev rimskega imperija, so jih napadali fašisti in fašistična milicija v Gorici in Trstu tik pred odhodom na bojno polje, ker so se drznili prepevati slovenske ali hrvaške pesmi in se posloviti v svoji materinščini od prijateljev in sorodnikov.

In dasi je bilo sorazmerno več slovanskih vojakov ubitih, kot je po razmerje prebivalstva v Julijski Krajini s prebivalstvom ostale Italije (36 od vsakih 231 padlih vojakov je bilo iz Julijske Krajine), fašistični vladi ni prišlo na um, da bi kaj popustila v preganjanju napram jugoslovanski manjšini v Julijski Krajini. In to ob času, ko so dali domačinom v Vzhodni Afriki, okupirani po Italiji, gotove pravice, čeprav majhne. Domačinskim poglavarjem v Etiopiji so dali zastopstvo v koncilu za Vzhodno Afriko, ki je imel nalogo določevati ekonomske in kulturne probleme dežele. Nižjo sodnijo so celo pustili v rokah kadijev in domačinskih sodnikov. Dalo se jim je svobodo vere in garantiralo lokalne šege in običaje. Javni razglasi so bili v arabskem, amharjskem in tigrinskem jeziku in domačinski jezik je bil glavni v ljudskih solah.

Toda jugoslovanskim vojakom, ki so dali svoje življenje za čast Italije in pri gradnji etiopskega cesarstva, niso niti po smrti pustili izkazati njih narodnosti. V njih rojstnih občinah so proslavljali njih junaško smrt vpricho civilnih in vojaških oblasti. Postavljali so jim spominske plošče z napisi, da bo s tem svet vedel, da so Jugoslavi, ki so padli v Vzhodni Afriki, žrtvovali svoje življenje za Italijo in fašizem in da so s tem izražali naklonjenost vse Julijske Krajine do Italije.

Italija pa ni hotela povedati, da je ob izbruhih sovražnosti pobegnili kakih 2,000 jugoslovanskih fantov čez mejo v

BESEDA IZ NARODA

Vrtna veselica pri fari sv. Vida

Ze par dopisov ste lahko čitali v Ameriški Domovini, s katerimi vas je vabil naš podpredsednik Skupnih društev in podpisani na vrtno veselico, katero prireda Skupna družba fare sv. Vida v soboto popoldne in zvečer in prav tako v nedeljo. Torej rezervirajte si ta dva dneva, 4. in 5. julija, za našo farno prireditev.

Vselej poudarjamo, da je to za korist nakše cerkve oziroma naše fare, torej je v našo lastno korist. Farani, zavedajmo se, da ni dovolj, da samo nekateri zastopniki društev delujejo in pišejo v ta namen, ni dovolj, da nas opominjajo naši gg. duhovniki ne, vse to ne zadostuje, ampak tukaj se moramo pokazati vsi farani ter delovati in pomagati vsak po svojih močeh, potem pa smo lahko prepričani, da končni uspeh ne bo izostal.

Časi so resni, na vse strani moramo pomagati, saj imamo na naših društvenih sejah vedno dovolj prošenj zdaj za eno, zdaj za drugo stvar. Prav je, da pomagamo, kolikor pač moremo, a pri tem pa ne smemo pozabiti naše lastne fare, saj se pregovor pravi, da je vsak sam sebi najbližji. Zato pa tudi mi farani fare sv. Vida stopimo sedaj skupaj ter se udeležimo vrtno veselice, ki jo prireja Skupna družba fare sv. Vida prihodnjo soboto in nedeljo na šolskem vrtu poleg šole sv. Vida.

Farani, opozorjeni ste že bili, da vrnete vse prodane listke in denar, katere ste prejeli od Skupnih društev. Prinesete jih lahko v župnišče ali pa jih prav gotovo oddajte prihodnjo nedeljo pri glavnih vratih cerkve sv. Vida. Ta dan je prav zadnji čas, da vrnete listke, če hočete biti deležni kakšne izmed nagrad.

Zastopniki društev s svojim odborom na čelu se prav pridno pripravljajo, da bodo vsi posetniki te vrtno veselice kar najboljše postreženi. Za vse tiste, ki jih rade pete srbe, bo pa tudi pripravljeno v šolski dvorani, da se boste lahko zasukali. Vedite, da bo poskrbljeno v vseh ozirih, da bo čim več veselja in družabnosti oba večera. Naj noben faran ne ostane doma, pridite in poveselitate se v družbi svojih prijateljev in ob enem pa boste s tem koristili tudi svoji fari. Saj veste, da če se farani sami ne bomo pobrigali, da farni dolg ne bo sam od sebe skopnel. Nikakor pa bi ne bilo prav, da bi za odplačevanje skrbeli samo nekateri farani, saj imamo kot farani vsi enake koristi od fare in zato pa mislim, da imamo tudi vsi enake dolžnosti.

Naj ne bo to moje opozorilo in vabilo glas vpiočega v puščavi, ampak želim, da bi se vsi brez izjeme odzvali v tako velikem številu, kot še nikdar prej. Saj veste, da čim več nas bo, tem bolj bo veselo in društveni zastopniki pa bomo imeli v tem največje plačilo, ki ga sploh pričakujemo. Vsi zastopniki Skupnih društev, odborniki in sploh delavci na naših farnih prireditvah delujemo popolnoma brezplačno, torej je naš trud poplačan samo s tem, če vidimo, da se farani odzovete, kadar vas povabimo na prireditev, ki so prirejene v korist fare.

Včasih sem si že mislil, da bo mogoče kdo rekel, kako to, da se ravno jaz toliko brigam za te

prireditve? Naj vam povem na tem mestu, da je moja srčna želja, da bi bil naš farni dolg čim prej plačan, zato pa sem pripravljen žrtvovati se kolikor pač morem po svojih skromnih močeh, da tudi jaz doprinesem svoj delež. Drugič pa se čutim, da sem s tem, ko sem ponovno prevzel predsedstvo Skupnih društev, tudi dolžan delovati za ciljem, ki so si ga zastavila Skupna družba, to je, da se čim prej odplača naš farni dolg in da bomo že skoraj lahko rekli, da je naša veličastna hiša božja res naša!

Torej to sta dva razloga, zakaj se toliko trudim, vabim, prošim in kličem faranom k sodelovanju. Delajmo roka v roki in prepričan sem, da bo naš cilj dosežen. Ne bom vam posebej opisaval programa teh dveh večerov, povem naj vam samo toliko, da boste postreženi vsi in katerega bo veselilo, se bo lahko tudi zavrtel ob zvokih naše domače godbe in seveda zapeli bomo tudi kakšno, saj brez naše slovenske pesmi si sploh ne moremo misliti pravega veselja za Slovence. Na svidenje in ne pozabite oddati prej omenjenih listkov najkasneje v nedeljo popoldne pri glavnih vratih naše cerkve ali pa jih prinesite tekom tedna v župnišče.

Louis Eršte,
predsednik Skupnih društev
fare sv. Vida.

Slike na Waterloo Rd.

Včeraj ste čitali o predstavi slik, katere se vrši nocoj v Knausovi dvorani. V petek večer, 3. julija, se bo na vršila ista predstava v Delavskem domu na Waterloo Rd., izjemo, da se bodo tam kazali namesto vrtov iz St. Clair okraja, vrtovi iz okraja Collinwooda in Euclida, k temu še dodatno mladinski zbor na Waterloo Rd.

Slike na Holmes Ave.

Dala se bo prilika vsakemu okraju slike videti. Za Holmes Ave. je nova slika poleg teh kar je bilo že v drugih dopisih omenjeno še slika "Kadetinj" društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ ter nekaj vrtov iz iste strani. Kadar se priglasijo kadetinke, se bo vršila predstava tudi na Holmes Ave. Vse predstave se vrše pod avspicijo organizacije kulturnega vrta in vstopnina velja ista, namreč 20c za osebo. Potek predstave bo spremljan z domačo glasbo, povsod bo točen začetek ob 8.15, in to drži.

A. G., lastnik slik.

"Two Way Passage"

P. Miršek

Pod tem naslovom je izdal lansko leto naš Adamič zanimivo knjigo, ki je vzbudila v naši javnosti po celi Ameriki zelo veliko pozornost in vesplošno zanimanje. V njej obdeluje pisatelj zlasti vprašanje ureditve nove Evrope po tej vojni. V glavnem predlaga, naj bi se ustanovile Združene države Evrope nekako po načinu Združenih držav Amerike. Amerikanci naj bi vzela Združene države Evrope za gotovo število let, morda deset, popolnoma pod svojo vodstvo in v svojo oblast. Njih predsednik naj bi bil Willkie, republikanski kandidat iz zadnjih volitev. Ameriška vojska naj sprejme po celi Evropi policijsko službo. Izvede naj se v Evropi "ameriška revolucija," pod katero razume pisatelj Adamič popolno prevzgojo evropskih narodov v našem ameriškem duhu, duhu demokracije in skrajne strpnosti, kakor

verske, tako narodne, med vsemi narodi, da se bodo vsi narod naučili živeti in sodelovati med seboj tako skupno in složno, kakor živimo in sodelujemo mi tu v Ameriki.

To "ameriško revolucijo" v Evropi pa naj izvedemo mi, Amerikanci. V vse narode naj se pošlje iz Amerike tukajšnje rojake, vsake med svoj narod, iz katerega so: ameriške Slovence v Slovenijo, Srbe v Srbijo, Italijane v Italijo, in tako dalje. Ti ameriški rojaki naj vzamejo nase nalogo, da bodo s pomočjo in pod vodstvom centralne evropske nadvlade Willkiejeve izvedli to "revolucijo," prevzgojili evropske narode v ameriškem duhu in pojmovanju medsebojnega državnega in političnega življenja.

Knjiga, kakor rečeno, je vzbudila vesplošno zanimanje. Tisoči in tisoči so jo kupili, čitali in preučevali. Ocena knjige je bila vesplošno zelo ugodna. Vse je smatralo ta načrt za "lep." Toda do sedaj, vsaj pisatelj teh vrstic ni zasledil v kakem ameriškem časopisu ali reviji, da bi kdo ta Adamičev načrt tudi toliko ustaveval, da bi ga nasvetoval našim in svetovnim državnikom kot praktičnega za izvedbo. "The Chicago Sun" pa je dne 8. junija prinesel uvodni članek, in sicer na prvem mestu, pod naslovom "Two Way Passage," o tem načrtu. Pravi:

"Knjiga 'Two Way Passage' nasvetuje, naj bi tuje rodni Amerikanci in njih otroci, ki so tu razvili svoje korenine v svobodna tla naše domovine, sedaj obrnili tok izseljevanja in šli nazaj v dežele svojih prednikov in tam učili nauk demokracije in boljšega življenja.

"Ta misel se je zelo dopadla mnogim Američanom, ki so, kakor Mr. Adamič, imeli svoje korenine v Evropi. Toda zdi se, da je bilo vesplošno mnenje, da bi se jih le malo moglo poslužiti take prilike. Delo v stari domovini bi se težko dobilo, od česa pa naj žive, ako bi tam ostali daljši čas?

"Razmere so se pa začele razvijevati, kakor se zdi, tako, da bodo ta ugovor ovrgle. Jasno je, da bomo morali po vojni ni preživljati vso Evropo. To ogromno nalogo bomo pa morali vsiti, in jo tudi brez dvoma bomo, tako, kakor je pokazal dobro bivši predsednik Hoover med zadnjo svetovno vojno. To se pravi, morali bomo poslati tja od 20,000 do 50,000 voditeljev in pomočnikov in raznih drugih ljudi, ki bodo to hrano razdeljevali.

"Človek se resno vprašuje, če bi ne bilo modro, izbrati za to delo res ljudi, ki znajo en ali več evropskih jezikov, ki poznajo miselnost ljudi enega ali več krajev, ki so pa popolnoma prežeti z demokratičnimi načeli in so pripravljani za nje pridobivati tudi druge.

"Velik misijonski pomen take akcije se ne da preceniti. Tudi ni dvoma, da bi se take skupine moralo zbrati izmed tistih, ki bi, kakor Mr. Adamič, bili pripravljani, da bi šli. Vendar pa ne smemo pozabiti, da bi takih pripravljenosti, ki bi naj tja šli, potrebovali preje temu primerne vzgoje.

"Če je kaj izvedljivega v tem nasvetu, ali bi ne bil sedaj čas, da se za to začne izdelovati načrti?"

Tako članek v odlomku. Članek prezre glavno misel Adamičevega nasveta o "ameriški revoluciji" v Evropi, nasvetuje samo pošiljanje razdeljevalcev hrane narodom po Evropi. Vendar pa je mogoče, da bo ta članek v "The Chicago Sun"-u vzbudil zanimanje ameriške javnosti tudi za glavno misel Adamičovo, da jo bodo začeli proučevati resno. Sicer je Adamičev načrt za novo ureditev Evrope na podlagi Združenih držav Evrope in za ame-

riško revolucijo na prvi pogled v celoti zelo lep in takoj pridobi čitatelja zase. Vendar je gotovo, da bi se moral ta osnovni načrt še veliko preučevati in popravljati, ker je proti njemu več tehničnih pomislekov. Brez dvoma je Adamičeva zamisel originalna, zelo logična, je vzeta iz srca mnogih, torej je simpatična vsem. Toda kako jo praktično izvesti, bo treba pa še velikega študija. Vredna pa je brez dvoma, da ji posvetijo vsi naši in svetovni državniki svojo največjo pozornost.

Vsakega ameriškega Slovence pa gotovo veseli, da je tako odlični list, kakor je "The Chicago Sun," posvetil tako veliko pozornost zamislom našega rojaka Adamiča.

Govor kralja Petra II. pred kongresom Zd. držav

Washington, D. C., 25. junija (JIC) Danes dopoldne je Nj. Vel. kralj Peter imel govor v senatu in v zbornici ameriških Združenih držav. Ob tridesetih na eno je Nj. Vel. kralj v spremstvu senatorjev, ki so ga sprejeli pri vstopu, vstopil v slavnostno dvorano zbornice.

Člani zbornice so se dvignili in z burnim in dolgotrajnim aplavzom pokazali svoje izredne simpatije do mladega vladarja zavezniške Jugoslavije. Aplavz, ki so se mu pridružili tudi prepolne galerije kongresa z istim navdušenjem in z istim čustvi, je trajal več minut. Predsednik kongresa je povzel besedo in Nj. Vel. kralja uradno predstavil navzočim poudarjajoč v svojih besedah globoko spoštovanje, ki ga narod Združenih držav čuti zanj, za herojsko Jugoslavijo in njen trpeči in odločni narod, poudarjajoč veliko srečo in globoko čast, da lahko vladarja take dežele predstavljajo zastopnikom držav Severne Amerike.

Nj. Vel. kralj Peter je imel sledeči govor:

"G. predsednik, gg. senatorji:

Z najgloblji čustvi stopam na govorniški oder senata Združenih ameriških držav. V tej dvorani je modrost državniške uvidevnosti stoletja vodila usodo te države. Vedno se je prizadevalo, da bi njeno zunanjo politiko vodil čut prijateljstva do vseh narodov. Zato neskaljeno prijateljstvo, ki ste ga vi v času miru in v vojni kazali do mojega naroda, vam želim izraziti mojo hvaležnost. Jugoslovanski narod, ki je brez oklevanja prispeval za splošno stvar, se danes še naprej bojuje za svoje osvobodjenje. Bori se sam, odsekan od vojnih tovarišev ostalih zavezniških držav, a bori se v prepričanju, da ga bodo Združene države in ostali močni zavezniški podpirali v tej borbi. Od teh slavnih vojakov iz daljnih planin prinašam bratski pozdrav narodu Združenih ameriških držav.

Pred nepolnim tednom dni sem bil še v Londonu, kjer vsi ki so — kakor tudi moja vlada — tu našli zavetje, črpajo moč iz mirne potrpežljivosti in čvrste odločnosti britanskega naroda, da vztraja, dokler ne bo izvojevana gotova zmaga.

Zla usoda je preprečila, da bi prvič spregovoril pred predstavniki mojega lastnega naroda. Samo nekaj dni po prevzemu moje kraljeve oblasti, je surovi napad uničil naše domove in naše ustanove. Ze v dnevih zgodnje mladosti sem pričakoval ta trenotek, ko bom, kakor moj oče, stopil v zgradbo našega narodnega predstavništva v Beogradu in govoril pred izbranimi zastopniki jugoslovanskega naroda.

Usoda je odločila drugače. Moj narod se je skupaj z ostalimi zavezniškimi narodi sveta spustil v borbo, katere izid bo za več stoletij odločil, ali bodo narodi živeli v svobodi, ali bo-

do nadaljevali svoje bedno ljenje v suženstvu. Po vojni ne bo svobode nikjer, bo samo ena, pa naj si manjša dežela na svetu ostali suženstvu. Nemški, italijanski in japonski voditelji in hovi sodelavci so nam povedali, da nas bodo vse uničili, oni so naši sovražniki in vsi raje biti premagani in mramo biti zmagovalci. Zato jaki zavezniških držav stop v borbo za isto stvar. Morda nikdar niso videli, morda kdaj niso slišali drug o gem, a vsi so zedinjeni v s ni usodi: vojaki generala hajloviča, ki se bore po planinah, viteški britanski

(Dolje na 3 strani)

Nek farmar je imel več let poredoma zelo slabo letino ša, toča kobilice, vse je prišlo njegovo farmo tako, da ni dolgo nobenega centa in dolžiti se je moral za vsako potrebščino.

No, vsaka reč nekaj časa in tudi slabe letine so. Prišlo je dobro leto, vse kosalo, da bo farmarju več lo. Ves vesel naloži jesni pšenico, koruzo in drugo, lje v mesto. Tam je dobro dal in bil je ves srečen, ma je imel še take robe.

V tej sreči se spomni na pridno ženo, pa premišlja ko bi jo kar najbolj preselil. Po dolgem premišljevanju ne, da si kupi vso novo klobuk in spodnje perilo, zopet izgledal kot pravi človek. S tem bo svojo gotovo najbolj presenetil.

Nakupljene nove stvari na voz, se vsede in požene iz mesta, ko je bil že mraz v temni noči pride na mogoč potoka, ustavi konje ozre okoli in ker ne vidi še, si misli, da bo tukaj pripravljen prostor, da se prene in stopi ves nov pred ženo.

Začne se slačiti in ročno je slačil, je vrgel vsak kos v vodo, saj za drugo itak. Ko je stal takoj bos do mostu, zamahne z roko v pozdrav stari obleki, ki je sla voda naglo proti jeziku tem pa seže na voz po katerem je bila nova obleka. Pa strah in groza! Zato bilo nikjer. Pregleda vse zastoj. Neki spotoma voj izgubil, ali mu ga je ukradel. Tako je stal v noči sredi mosta v svoji obleki. Kaj naj napravi parkrat seže za ušesa, rečno vda v usodo svojih njema.

"Bistahor, pramčka, dimito taki domov. Nekoliki že vseeno presenečena"

LIBERTY LIMERICK

A postman who lived
New Haven,
Said: "Millions of people
are savin',
They've bought
galore,
To help win the war
And keep our Old
still wavin'."

Your local post office
U. S. Savings Bonds
to fit your budget.
today!

K. MAY: ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

Povest je seveda močno učinkovala. Pogasili so ogenj in govorili le še šepetaje.

"Kako daleč je do tabora trampov?" je vprašal Blenter.

"Pol ure."

"Stari se je zavzel. "Ognja sicer ne morejo videti, pa navohali bi ga —."

Res smo bili neprevidni! Kako dolgo že taborijo tam?"

"Uro pred večerom so prišli."

"Gotovo so nas že iskali —. Nisi nič opazil?"

"Nisva ju utegnili opazovati, svetel dan je še bil in mudi —. Tiho sedite in nič ne govorite! Tonkawa pojde, da vidi, kaj je."

Pustil je puško pri ognju, legel in zlezal h koči. Rafterji so napenjali ušesa.

Deset minut je minilo in tedaj je odjeknil kratek, oster krik v temno noč, krik, ki ga pozna vsak westman — smrti krik človeka. In kmalu nato je stopil Veliki medved med Rafterje.

"Oglednik trampov je bil," je poročal.

"In si ga —."

"Da. Pa najbrž sta bila dva. Drugi se bo vrnil in poročal. Brž se pripravite! Prisluskovat pojdemo!"

"Jako dobro! S teboj pojdem, pot mi boš kazal. Ne slušaj, da že vemo za nje, pogovarjaj se bode o svojih načrtih. Če prideva o pravem času, bova zvedela, kaj nameravajo."

"Da! Ampak tiho in skrivaj morava oditi! Če je še drugi oglednik kje za kočo, bi opazil, da sva odšla. In pušk ne smeva zveti s seboj, napoti bi namaj bile."

Pripravili so se. Rafterji so odšli v kočo, kjer jih nihče ni mogel opazovati. Blenter in Veliki medved pa sta neslišno zlezla okoli ogla.

Black Bear River poteka na vzhodu države Kansas ob meji gricatega sveta, ki mu pravijo Rolling prairie — valovita prerija. Grič za gričem se dviga, drug je drugemu podoben, doline jih ločijo. Valovita prerija je vodnata in obraščena z gozdovi, podobna je zelenemu valovitemu morju. Reka se je globoko zajedla v mehko zemljo, bregovi so visoki in strni, gozdovi segajo mestoma trdo do vode. Divjačina je bilo svojčas mnogo v gozdovih ob Black Bear Riverju, dandanes pa je valovita prerija precej gosto naseljena in nedeljski lovci so divjačino močno iztrebili.

Od drvarske koče je bila napeljana po strmini k reki drča po njej so spravljali Rafterji les in ga na reki povezovali v splave. Podrasti na bregu k areci ni bilo, vključ temu pa ni bilo lahko najti poti po temnem gozdu. Blenter je bil star, izkušen westman, pa se je kar čudil Tonkawi. Držal ga je za roko in se neslišno pa obenem varno zvižal med drevjem, kot da je svetel dan. Globoko spodaj je šumela reka in glušila neizogibno šuštenje listja in pokajne suhljadi.

Četrť ure sta hodila po robu brega, ko se je spodaj ob reki zasvetilo.

"Trampi so prav tako neprevidni kakor Rafterji!" je šepetal Indijane. "Kurijo, kot da mislijo speči celega bivola! Rdeči bojevnik zakuri majhen ogenj, ki ne sveti daleč in ne daje dima."

"Tamle spodaj so?"

"Da. Trdo ob reki."

"Se bo dalo priti do njih?"

"Zelo lahko. Vodil bom belokožca po dolinici, ki sega k

reki."

Našla sta plitvo dolino, potočič se je vil po njej, gosto je bila zaraščena. Ob njegovem izlivu se je širila majhna jasa, posajena z grmovjem. Na njej je gorel močen ogenj.

"Zlezla bova k njim," je dejal Veliki medved. "Ne bodo naju opazili."

"Tako blizu menda ne, da bi slišala, kaj se pogovarjajo! Dvomim, da bi nama uspelo."

"Vse bova slišala. Na bregu raste grmovje in trstičje, ki nudi dobro kritje."

Če bi naju opazili, si drug drugemu pomagava!"

Šla sta do roba jase in zagledala trampe. Ob reki je mnogo komarjev, radi njih so menda trampji kurili. Nekje so stali njihovi konji, videti jih ni bilo, pa čulo se je zamolklo topotanje kopit. Komarji so jih mučili, nemirni so bili.

Legla sta in zlezla bliže, skrivajoč se za grmovjem. Skoraj nemogoče se je zdelo Blenterju, da bi se kdo neslišno preril skozi tako trstičje, ne da bi se majalo, pa Indijane si je znal pomagati, izrezal si je pot in tako tiho je opravljal, da niti drvar ni slišal šuma. In vmes je še pazil na njega in mu kolikormogoče olajšal plazenje.

Trampi so govorili glasno, na vsa usta, varne so se počutili.

Blenter je pogledal po njih in šepnil:

"Kateri je cornel?"

"Ni ga med njimi, odšel je."

"Najbrž na poizvedovanje h koči?"

"Mislim."

"Tisti je bil, ki si ga zaklal?"

"Ne."

"Saj ne veš! Tema je pri koči, nisi mu videl v obraz."

"Pretipal sem ga po obleki in spoznal, da ni cornel."

"Sta le bila dva —. Tudi njega bi bila morala prijeti —."

"Počakajva! Kmalu se bo vrnil."

Trampi so se pogovarjali o vsem mogočem, samo o tem ne, kar bi ju bilo zanimalo. Končno je le rekel eden:

"Res radoveden sem, ali je cornel pravilno računal —. Kakka jeza, če so se Rafterji že pobrali —! Z dolgimi nosovi bi zijali za njimi —. In s praznim žepom —!"

"Niso jo popihali! Še so ob reki in podirajo ali pa vsaj splave vežejo!" je trdil drugi.

"Si jih videl?"

"Drvarjev ne. Iverje je nosila reka, polno jih je tamle v tolmunu. Sveže je, kvečjemu od večeraj ali od prejšnjega dne. Ni priplavalo od daleč —."

"Hm —! Če so res tako blizu, se jim moramo umakniti —. Utegnili bi nas najti —."

Prav za prav z drvarji nimamo nobenega opravka, le Črni Tom nas briga in njegov denar."

"Ki ga nikdar ne bomo videli!" je pripomnil tretji.

"Zakaj ne?"

(Dalje prihodnjč.)

Stalno delo

Stalno delo dobi samec, kateri se razume vsaj nekoliko na popravila pri hišah. Sprejme se tudi starejše zakonske pare brez otrok. Za več pojasnila se oglašite ali pišite

M. Jalovec
6424 Spilker Ave.
Cleveland, O. ENdicott 3093 (155)

Fanta se sprejme

Sprejme se fanta od 16 let, zmognega vsaj nekoliko slovenske, za stalno delo, pozneje tudi po šoli. Vprašajte v prodajalni

Louis Majer
trgovina z obuvalom
6410 St. Clair Ave.

GOVOR KRALJA PETRA II. PRED KONGRESOM ZED. DRŽAV

(Nadaljevanje z 2 strani)

jaki in mornarji, ki padajo v obrambo svobode, bratski ruski narod, ki je s svojim junaškim odporom vzpodbudil duh vsega sveta, in hrabri ameriški borci, ki dajejo svoja življenja po vseh oceanih in po vseh kontinentih sveta. Z njimi so vsi možje in žene vseh narodov, ki jim je do svobode, združeni v volji in odločnosti do zmage nad skupnim sovražnikom.

Vse to skupaj povzroča, da se pred kongresom Združenih držav ne počutim kot tujec. Kongres predstavlja voljo ameriškega naroda in kongres je prav tako pobornik in čuvar idealov in načel, za katere se vsi borimo.

Kakor Združene ameriške države je tudi Jugoslavija dežela skromnih in marljivih delavcev. Preden so nam vsilili to vojno, je 16,000,000 Srbov, Hrvatov in Slovencev živelu skupaj, vezani so bili z istimi običaji, govorili so isti jezik, in skupaj so stremeli k mirnemu napredku in varnosti našega prebivalstva. Postopno so se razni narodni elementi našega naroda učili spoštovati in verjeti drug drugemu. Vsekakor je še bilo treba poprav in reform in do njih bi tudi prišlo. Treba je bilo časa, da odpravimo razlike in popravimo napake preteklosti. A nam tega časa niso dali. Zarota Nemčije Italije Madžarske in Bolgarije je uničila potrpežljivo delo desetletij. Prisiljeni izbirati med odporom in izgubo časti, smo sprejeli vojno, prekinili mirno ljubno delo za uresničenje bolj popolnega edinstva.

Več stotisoč mož našega naroda je že padlo v borbi, več stotisoč našega ljudstva je bilo pobitih. Njihove žrtve nas bodo navdihnile in postale bodo kašipot za moje vladanje. Z božjo pomočjo bom posvetil vse moje napore, da mojemu narodu zagotovim življenje, dostoj-

no teh velikih žrtev. Mnogi med tistimi, ki jih Nemci, Italijani, Bolgari in Madžari niso pobili ali zajeli, še naprej nadaljujejo borbo pod neustrašenim vodstvom mojega prvega vojaka in mojega vdanega prijatelja, generala Draža Mihajlovića. Mislim, da jim z vašim odobrenjem lahko sporočim, da sila in moč Združenih ameriških držav stoji čvrsto z njimi.

Dobili bomo to vojno. A mi moramo prav tako dobiti mir, ki pride za njo. Nikdar več ne smemo zadovoljiti drhali tiranov, da bi vrgli vse človeštvo v bedo in propad. Trajen mir ne bo nikdar dosežen, dokler ne očistimo narodov, ki se danes bore proti nam, tistih pokvarjencev, katerih pohlepnost in pokvarjenost je okrvavila moj narod in mnoge miroлюбne narode. Samo kadar se jim več ne bo treba bati nasilne pošasti, bodo veliki in mali narodi lahko posvetili vse svoje sile urešničenju miru, svoje varnosti in svojega napredka.

Mi smo pozdravili in rade volje sprejeli načela atlantske deklaracije z vsem tistim, kar ona tako bogato obsega. V mednarodnih odnosih smo njene odredbe že uporabili pri podpisu pogodbe o tesni politični in gospodarski zvezi s prijateljem in sosedom Grčijo. Upamo, da se bodo v bodočnosti temu sporazumu pridružili drugi naši sosedje, ko se bodo osvobodili tisti, ki so odgovorni za zločine, ki so jih storili v njihovem imenu. Štiri svobodščine, ki jih je vaš veliki predsednik poudaril pred svojim narodom, bodo cilj, proti kateremu bomo težili. Mi bomo cenili naše državljanke ne po njihovih političnih načinih, ne po njihovi pripadnosti, temveč po njihovi udeležbi v tej borbi. Kdor koli se bo boril z nami, bo z nami delil dobrote zmage.

Moja država stoji čvrsto v prvih vrstah tistih, ki se bore za svobodo. Mi ne štejemo žrtev in trpljenja, mi ne merimo pomanjkanja in naporov. Mi

stopamo proti cilju — zmagi, ki je nekoč po videzu bila negotova, ki pa se ji sedaj vse bolj blizamo."

Govor Nj. Vel. kralj je čestito ustavilo burno odobravanje. Iste besede je spregovoril tudi v senatu. Pri omenitvi imena generala Draža Mihajlovića je ves kongres vstal in na način izkazal globoko spoštovanje in občudovanje za borbo njegove vojske.

Ko je Nj. Vel. kralj končal svoj govor, je vnovič burno pozdravljen stopil raz govorniški oder in v spremstvu predsednika spoznal vse člane zbornice.

Na širokih stopnicah Kapitola so bili postrojeni oddelki častnih čet; ko se je Nj. Vel. kralj pojavil, mu je vojaštvo izkazalo častni pozdrav, številno prebivalstvo, ki se je zbralo, da bi videlo jugoslovanskega vladarja, ga je burno pozdravilo. Od vseh strani so prihajali fotografi in slikarji filmskih podjetij in ga slikali. Kralj je pozdravljal navzočo množico in s smehlajočim licem odšel v spremstvu uradnih predstavnikov v poslaništvo kraljevine Jugoslavije na kosilo, prirejeno v njegovo čast.

Govor senatorja Pepper-a o zverstvih osišč v Srbiji

"Congressional Record," št. 115, 18. junija 1942. stran 5537-8.

G. predsednik, po prijetni tvarini, o kateri sem govoril, vam bom sedaj podal žalostno poročilo, o veliki tragediji, ki danes stiska in presunja srca po vsem svetu.

Pred nekoliko dnevi je jugoslovanski poslanik v Združenih državah, g. Konstantin Fotić predal State Department-u spomenico, v kateri obtožuje osiše zaradi strašnih zverstev v Srbiji.

Ta spomenica in še druga spomenica jugoslovanske vlade v izgnanstvu navaja sledeče po-

kolje v Srbiji:

Več kot 365,000 Srbov so poklali Nemci, Italijani in pro-nacistični vojak po vsej Jugoslaviji.

G. predsednik, "nečloveštvo človeka do sočloveka" se nikdar ni tako pokazalo, kot s temi strašnimi podatki o zverstvih, ki prihajajo iz Jugoslavije pod sovravno zasedbo.

Jugoslovanska spomenica navaja najbolj sadistične zločine v svetovni zgodovini in vsebuje najbolj črno obtožbo proti silam osiše.

Po teh podatkih je bilo skoro vse srbsko prebivalstvo v pokrajinah Banata in Bačke poklano ali vrženo v koncentracijska taborišča.

Iztrebljeno je prebivalstvo celih mest. Dobrega prebivalstva v Horgošu, Subotici, Somboru, Bački Topoli in Novem Sadu tako rekoč več ni.

V Subotici so sto otrok z njihovimi učitelji pobili pred ljudsko šolo.

Žene in otroke tega mesta so odgnali na obrežje jezera Palić, kjer so jih postrelili in njihova trupla zmetali v vodo.

Deset tisoč Jugoslovancev žive v koncentracijskih taboriščih. Sporočilo pravi, da so jih 13,000 stlačili v taborišče pri Novem Sadu in da imajo komaj prostora, da sedijo.

Pred kratkim je jugoslovanski ministerski predsednik dr. Jovanović v radijski oddaji iz Londona dejal:

"V naši domovini vlada režim terorja, klanja in iztrebljevanja. Naši bratje Slovenci so bili pregnani iz svojih domov brez usmiljenja in v najhušji zimi. Srbski narod preživlja trpljenje in pokolje, ki ga doslej svetovna zgodovina ni poznala."

Tako imenovane nemške kazenske ekspedicije, kot je dejal jugoslovanski ministerski predsednik, so uničile z "ognjem in mečem" cele srpske pokrajine.

V Kragujevcu so Nemci po besedah dr. Jovanovića "pobili vse dijake šestega, sedmega in osmega razreda gimnazije in vse profesorje z direktorjem." Dodal je, da so otroci umrli prepevajoč, "Ko so otroci kot jagnjeta padali pod strelo, so se slišali vzkliki: 'Živel kralj, živel Srbija! Streljajte! Srbski otroci smo!'"

Nemci so po besedah ministerskega predsednika Jovanovića morali streljati na svoje vojake, da bi izvršili pokolj teh otrok. Grozota je bila celo zanje prevetila.

G. predsednik, rad bi na tem mestu izrazil svojo najodločnejšo obtožbo teh nečloveških zverstev. Madžarske, nacijske in italijanske oblasti in vstaški zločinci, odgovorni za te zločine, so obsojeni pred očmi in v srcih vseh svobodnih ljudi vseh svetov, ko bo prišel dan obračuna, jih čaka strašna kazen.

Gorje zverinskim osiščnim divjakom, ko se bodo dvignile njihove žrtve in odvrgle osvojeni jarem osvojevalca s pomočjo zavezniških držav!

G. predsednik, človek bi moral iti daleč, če bi našel narod z večjim duhom in večjo vztrajnostjo, kot je jugoslovanski narod.

Navzlic trpljenju naroda, te herojske balkanske države, je tam odpor proti osiščnim osvojevalcem vse močnejši. Sto do sto petdeset tisoč jugoslovanskih rodoljubov se bori proti naci-jem, Italijanom in Madžarom.

Te jugoslovanske junake vodi veliki junak, general Draža Mihajlović. S svojimi vojakmi v divjih planinah Srbije in Bosne je Mihajlović začel dokaj močno ofenzivo proti nemškim, madžarskim, italijanskim in bolgarskim zasednim vojskam v Jugoslaviji. Jugoslovanski rodoljubi napadajo vojašnice osiše in rušijo življensko važne osišne prometne črte.

Tako so Jugoslavlani paralizirali v neosvoljivem balkanskem predelu najmanj 23 osiščnih divizij. Dokler je general Mihajlo-

vić s svojo vojsko aktiven, osiše ne sme pomakniti iz Jugoslavije velike vojske v borbo na bolj odločilnem ruskem bojišču.

Obupno borec se na vzhodu in bojazljivo previdni na zahodu naciji kratko in malo ne morejo najti moči in opreme, da bi zadušili vse večji odpor na Balkanu. Vsled tega se zatekajo h krutim in strahopetnim metodam maščevanja nad nedolžnimi žrtvami.

Nemci so že zdavnaj vzeli za "talce" ženo, hčerko in dva sinova generala Mihajlovića in razpisali visoko nagrado na generalovo glavo. Morda bodo naciji uresničili svoje grožnje in za maščevanje ubili rodbino jugoslovanskega narodnega junaka, vendar oni ne morejo zlomiti duha njega in njegovega naroda.

Hitler in njegovi sateliti spoznavajo, da je težko ukrotiti plamen svobode. Lahko ga zaduše trenutno, vendar plamen plane vnovič, da požre vse tiste, ki so ga hoteli pogasiti.

Naj bi to naročilo iz sob ameriškega senata doseglo herojski jugoslovanski narod. To-le je naše naročilo:

"Drži se hrabro, jugoslovanski narod! Naj v vas plamti plamen svobode. Vse večja moč Zavezniških Narodov se bo kmalu čutila na vsakem bojišču te velikanske vojne. Po božji volji bodo mračne sile tiranstva premagane in vrnila se vam bo sreča in svoboda.

Držite se hrabro, heroji Jugoslavije!

MALI OGLASI

Priletna ženska želi dobiti stanovanje treh sob z gorkoto v bližini cerkve Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Kdor ima kaj, naj sporoči Mrs. Dobnikar, 15101 Hale Ave. (155)

Hiše naprodaj

Na 16000 Waterloo Rd. 1 trgovski prostor, 3 stanovanja, se mora prodati takoj; jako zmerna cena ali pa se zamenja za hišo z eno ali dve družini.

Na 15805 Waterloo Rd. solidno iz opeke zidano poslopje, ena prodajalna, 5 sob s parno gorkoto, 2 zidani garaži. Se mora prodati takoj; cena \$5,500. Za podrobnosti vprašajte

J. Knifich Realty Co.
18603 St. Clair Ave.
IVanhoe 7540
Zvečer in na 4. julija KE 0288 (July 1, 3)

Slike parade vseslovanskega dneva

Zelo krasne slike v naravnih barvah boste lahko videli v sredo, 1. julija, ali v petek, 3. julija v Knausovi dvorani, 6131 St. Clair Ave., v petek pa v Delavski domu na Waterloo Rd. Glavna slika bo iz parade vseslovanskega dneva, druge bodo iz istega okraja domačih vrtev in porok. Začetek je točno ob 8:15, vstopnina pa je za osebo 20 centov. Gre za stroške v korist kulturnega vrta. (153)

Hiša naprodaj v Newburghu

Je za 3 družine, štiri sobe in kopališče za vsako družino. Vprašajte na 3619 E. 81. St., telefon DI 8148. (153)

Drva naprodaj

Naprodaj so drva za kurjavo, iz tovarne. Velik lot samo \$2.75. Pokličite Liberty 2067. Jul. 1, 7, 8)

Naprodaj slaščičarna in tobakarna

Garantiran čist dobiček \$100 na teden. Prodaj zelo poceni, ker odidem na svojo farmo. Pridite od 2 do 3 popoldne na 8520 Garfield Boulevard. Telefon LOnacre 9805. Vzemite E. 105. St. ulično karo. (153)

Naprodaj grocerija

Proda se ali zamenja za hišo slovenska grocerija. Jako lep prostor in dober promet. Za naslov vprašajte v uradu tega lista. (153)

Gornja slika je bila povzeta v Beli hiši v Washingtonu, ko so podpisali zavezniško pogodbo zastopniki republike Mehike in Filipinov. Od leve na desno so: Dr. Francisco Castillo Najera, mehiški poslanik; predsednik Roosevelt; filipinski predsednik Manuel Quezon in državni tajnik Hull.

Gornja slika nam predstavlja ruske čete ob prehodu čez zamrznjeno reko Ugra blizu Yokhnov, kjer so umikajoči se Nemci porušili mostove za seboj.

V. J. KRIZANOVSKA:

PAJČEVINA

IZ RUŠČINE PREVEDEL IVAN VOUK

"Silno rad bi takoj šel iz tega gnezda, ako bi se ne hotel na svoje oči uveriti o pojutrišnjem prihodu transporta in zgrabiti Varenusa na mestu zločina" — je pisal.

Nato je priložil pismu prepis notarskega akta in zapečatil ovoj. Že je hotel pozvati Maksima in mu oddati pismo, ki naj bi zjutraj odšlo z jezdecem, kateri je nosil vsak dan pošto na bližnjo postajo, toda se je premislil.

"Ne, tako pismo je nevarno dati iz rok. Pojutrišnjem ga oddam Maksimu, a do tedaj ga moram skriti; medtem ko bom na lovu, bi utegnila generala priti semkaj in ga odpreti. Ta dama je vsega zmožna, zlasti v sedanjem položaju: oče ji je gotovo priredil hud prizor, zakaj tako se drži, kakor bi ji bilo počiti od jeze."

Pritegnil je k sebi škaflo na mizi. V njej je navadno hranil svoje papirje, denar in razne dragocenosti. Odprl jo je. Škaflo je bila starinska, delo iz XVI. stoletja, s srebrnimi, izrezljanimi okraski, a kupila jo je še Jurijeva mati v Italiji.

Predno je vložil vanjo ovoj, je začel iskati pismo svojega zaupnika, želeč ga prečitati, slučajno pa se je dotaknil skrite vzmeti in odprlo se je drugo dno.

— Tako, stari prijatelj! Ti mi prijazno nudiš ta tajni prostor? Hvala, — je rekel v smehu Jurij, položil vanj pismo in zaprl škaflo.

Predno je legel, se je Jurij, kakor vedno, podal v hčerino sobo, da jo poljubi in blagoslovi. Deklica je spala. Lica so ji bila rdeča od spanja, a njeno smehljajoče se obličje, ki je bilo obdano od temne gmote razmetanih lasi, je bilo videti še bolj belo in nežnejše; Jurij se je sklonil nad posteljo in se dolgo časa naslajal nad spečo Milico; nato je nežno poljubil roznata usteca in mehko ročič.

ZASTAVE

V soboto 4. julija bi moralo imeti vsako stanovanje izobešeno ameriško zastavo. Pri nas dobite lepo izbero zastav raznih mer, s palico ali brez nje, kakor tudi stojalo, da jo lahko pritrdite na hišo.

Posebno! Naša trgovina bo odprta danes ves dan, v soboto, 4. julija bo pa ves dan zaprta radi državnega praznika 4. julija.

GRDINA HARDWARE
6127 ST. CLAIR AVE.
Endicott 9559

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

co otroka, ga pokrižal in odšel. Črez noč se je vreme pokvarilo. Jutro je bilo oblačno in hladno, a proti poldnevu je začel pršiti dež, ki ni prenehal ves dan. Tudi v hiši je bilo težko in temno ozračje. Generala in baronesa sta bili že od jutra v strašnem razpoloženju duha in sta poslali otroke v otroško sobo, da bi ju ne nadlegovali.

Lovci so se vračali k obedu. Milica je bila ves dan žalostna in nenavadno molčeča. Okrog sedme zvečer se je vzpela na okno, pritisnila lice k šipam ter pozorno gledala na cesto, ki jo je z okna videla do samega gozdnega obronka. Guvernanta se je čudila otrokovemu razpoloženju, zato je stopila k njej, jo objela in vprašala:

— Kaj je danes s teboj, dragica? Ali si morda bolna, ali pa se ti je kaj hudega sanjalo?

— Ne, m-me Bernar, samo žalostna sem in ne vem zakaj. Ves dan mi gre na jok, — je odgovorila deklica ter dvignila svoje oči, ki so bile polne solz.

— Preveč si občutljiva, dušica! Ne smeš si vzeti preveč k srcu, ker te je babica danes pograjala; dala ti bom pomirjevalnih kapljic in vse ti preide.

— Babica me vedno brez vzroka graja, ker da delam nemir; jaz pa sem sedela mirno. Pa nisem mislila nanjo; želim, da bi se oče kmalu vrnil.

— Takoj se vrne. Pojdimo se oblačit, kmalu bo čas obeda.

V kratkem so bili vsi lovci zbrani, le Jurija ni bilo; čakali so ga več kakor pol ure, a potem so sedli za mizo. Ko je Mihail Petrovič videl, da se Milica ne dotakne jedil, je rekel nevoljno:

— Ne razumem tega, da se je Jurij zakasnil. Ali se je vrnil njegov sluga?

— Da, vaša svetlost, že davno, — je odgovoril eden izmed lakajev.

Ko se je zvečerilo, a polkovnika še vedno ni bilo, je Maksim postajal nemiren. On je bil tudi med gonjači.

Zbral je nekaj poslov, vzel s seboj psa in se vnovič podal v gozd.

Ob desetih so podajali čaj, toda vsi gostje, ki so se udeležili lova, so bili v zadregi; dolga odsotnost Jurija Mihajloviča je bila čudna in nič dobrega obetajoča. Milica je bila pri oknu, ki je gledalo na dvorišče, in se ni genila od tam. Težko je bilo gledati preplašenega otroka.

Hkratu so se daleč zaslišali glasovi, vpitje in stokanje. Skupina ljudi se je bližala hiši. Nekoga so nesli. V tem trenutku je padla svetloba svetilke, ki je visela pred vhodom, na mrtvo sklonjeno Jurijevo glavo in njegovo resno, negibno obličje.

Milica se je tresla kakor list in zdrknila s podoknika. Takoj je spoznala očeta in je hotela pohiteti k njemu. V tistem trenutku ji je pogled obstal na Leopoldu, ki je skočil istočasno z drugimi na noge in stekel k oknu. Ostal je nekaj korakov od nje in hlastno prisluškoval bližajočemu se šumu. Bled, z blodečim pogledom in krutim izrazom na obličju, je bil strašen, in pogled nanj se je otroku neizbrisno vtisnil v dušo.

Nato pa je Milica pozabila nanj in na vso okolico, ker so se odprla vrata in je vstopilo četvero moških, ki so nesli Jurijevo truplo in ga položili na divan. Presunljiv krik se je razlegel in vsi so se zdrznili: deklica se je vrgla na mrljico, ga mrzlično objela z ročicami in skrila svoje obličje na pr-

sih umrlega.

Tudi Mihail Petrovič je stekel k vходу; ko pa je zagledal mrljico, se je odmaknil in se opotekel ter z grozo v srcu gledal na otroplo sinovo obličje. Njegov pogled je iskal Leopolda in nekaj je zamrmral; nato je njegovo obličje nenadoma posinelo, zamahnil je z rokama in se brez zavesti zgrudil na tla.

V splošni zbeganosti, ki je nastala za temi dogodki, ni nihče zapazil, kako je baron prebledel ter se tresel in kako se je bil stopiti k divanu, kjer je ležalo mrtvo truplo; nasprotno, njegova razburjenost se je zdela vsem naravna; saj ni izgubil samo brata, ampak morda tudi očeta...

Med lovci je bil tudi okrajni zdravnik. Najprej je pomagal generalu; nato se je obrnil k Milici, ki se je kakor blazna tiščala očetovega trupla; ko so jo končno siloma odtrgali od očeta, je izgubila zavest.

Med povabljenici je bil tudi neki višji gubernijski uradnik, ki je napravil na licu mesta po-

Sodnik najvišje sodnje, Frank Murphy, je vstopil v ameriško armado, kjer ima čin polkovnika. Pričakuje se, da se bo vrnil na svoje službeno mesto na najvišji sodnji v mesecu oktobru.

izvedbe. Maksim in njegovi spremljevalci so povedali, da so našli polkovnika v gostem grmovju blizu gozdne goščave z neizstreljeno puško. Nato je zdravnik ugotovil rano v boku; krogla je šla skozi srce in smrt je nastopila v hipu.

Nadaljevanje preiskave naslednjega dne ni prineslo nič novega na dan; zavrgli so možnost roparskega umora, ker Jurijeva ura, zlata verižica in denarnica so bile nedotaknjene. Smrt so pripisovali nesrečnemu slučaju, katerega podrobnosti se ne dajo pojasniti...

Samo dva človeka sta ohranila trdno prepričanje, da je Jurij Mihajlovič padel po ubijalčevi roki, in to sta bila: Maksim in Marta Sidorovna; toda dokazov proti krivcu, katerega si nista upala glasno imenovati, ni bilo, in tako sta izlivala svojo žalost v solze in iskrene molitve za dušo pokojnega gospodarja.

Naslednji dnevi so bili nepopisno težki; v veliki dvorani gradu se je dvigal mrtvaški oder in mrljica so prišli kropiti iz sosednih selišč. Sočutno so gledali lepo in resno pokojnikovo obličje in blede deklico, ki je sedela na stopnici v nemem obupu.

Ko se je Milica prebudila po dolgem spanju, v katerega jo je zazibalo zdravnikovo uspalno sredstvo, je hotela biti pri očetu in od tedaj se ni ganila od krste. Ni jokala, ni govorila; samo Marta jo je mogla včasih prepričati, da je kaj zavžila in da se je za nekaj minut zbudila iz teške otopelosti.

Tudi generalov položaj je vzbujal skrb. Zadel ga je bil lahek mrtvoud, po katerem mu je desna noga oslabela, da ni mogel še vstati; njegovo duševno razpoloženje je bilo strašno. Popolna oslabelost se je vrstila z napadi mrzlične razburjenosti. Tedaj pa je zahteval, naj ga takoj peljejo iz

gradu. In ta nemir se ga je polastil vsakokrat, ko je slišal peti zadušnice.

Baron Leopold si je zvinil nogo in ni mogel iz sobe; tudi on je bil mračen, razburjen in skrajno razdražljiv. Ponoči se je dvakrat skrivaj podal v Jurijevo sobo, da bi poiskal zadolžno pismo glede Vsesvjatskega, toda obteževalne listine ni mogel najti.

Končno je prispel Valerijan Petrovič, katerega so brzojavno pozvali. On je bil tako potrten, da ni mogel govoriti, in molče je pritisnil na prsi Milico; prvič mu je potok rešilnih solz olajšal otrplo srce in mu nekoliko pomiril razburkane živce.

S solznimi očmi je Valerijan Petrovič dolgo časa gledal mirno obličje umrlega, a v duši se mu je vzbudil strašen sum, ki se je še bolj utrdil, ko je videl brata. General se je izogibal njegovega pogleda in se stoka-joč preobračal v postelji, ko ga je brat vprašal, kako se je mogla zgoditi takšna nesreča.

Toda kako bi mogel koga obdložiti, ko ni bilo dokazov v ro-

Admiral Frederick C. Sherman, poveljnik potopljenega nosilca letal, Lexington, je bil zadnji, ki je zapustil potapljačjo se ladjo.

kah; a edini človek, ki bi utegnil razjasniti strašno skrivnost, je za vselej umolknil... Valerijanu Petroviču se je krčilo srce, ko se je spomnil pogovora, ki ga je imel z Jurijem nekaj dni pred njegovim odhodom v Dembovko. Jurij ga je tedaj prosil, naj prevzame varuštvo nad Milico, če bi umrl, in rekel je tudi, da takoj sestavi svoj testament. Na pripombo Valerijana Petroviča, da sicer prevzema veznost, toda da je precej mlajši, da umrje sam pred čakom, je Jurij žalostno prispomnil:

(Dalje prihodnjič.)

Naznanilo!

Naznanjam, da sem dobil vse potrebne listine za zavarovalnino proti bombnim napadom. Ta zavarovalnina je zelo poceni in ker se ne ve, kaj nas jutri lahko zadene, zato to zavarovalnino zelo priporočam.

Kdor hoče imeti to zavarovalnino, naj pride k meni, da podpiše prošnjo. Čas ima ves ta mesec in pridejo lahko ljudje podnevi ali zvečer k meni na dom.

Na dan 4. julija bom pa od 10. do poldne do 3. popoldne v SND na 80. cesti v Newburghu in bom sprejemal naročila za to zavarovalnino. Se priporočam

John Zulich

ZAVAROVALNA AGENCIJA

18115 Neff Rd.

IVanhoe 4221

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

Naznanilo!

Naznanjamo, da vas od sedaj naprej lahko zavarujemo proti bombnim napadom. Cene so nizke. Prosimo, da se zglosite v našem uradu. Odprto zvečer.

HAFFNER INSURANCE AGENCY
6106 St. Clair Avenue

Ameriški izdelek. — Na sliki vidimo tanke "General Grant" izdelka, ki nekje v bližini Knightsbridge v Libiji pričakujejo povelja za napad združeno z angleškimi tanki. Ti velikani so odgovorni za poraz nemških čet pod poveljstvom generala Rommela. Slika je poslana iz Cairra preko Londona.

Podmornice pozor! Vojaški poveljniki so se zbrali konferenci, da uničijo nazijsko nadlego podmornic v Atlantsku. Od leve na desno so: general major Follett Bradley, prvi poveljnik zračne sile; brigadni general John K. Cannon; polkovnik E. E. Glenn in general Doolittle.